

یہودائے کاگد

یہودائے کاگد

© 2019 Wycliffe Bible Translators, Inc.

گۆن بایبئلے رجانک کنؤکین ٹیمے کمکا

[Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

یہودائے کاگد

1¹ چہ آکوبے برات، ایسائے ہزمتکار،^a یہودائے نیمگا،
پہ ہما گوانک جتگینان کہ پتین ہدایا دوست آنت و پہ ایسا مسیہئیگی گون شَرین پھریزے دارگ بوتگ آنت۔² شمعے سرا
رہمت، سہل و آسودگی و مہر گیش و گیشتر بات۔

درؤگین استادانی آسر و آکبت

3 او دُردانگان! واہگدار اتان پہ شما ہما رَکگئے بارثوا بنیسان کہ سجھین آییئے شریکدار این۔ بلہ زلورت دبستن کہ گون اے
چیزانی نبیسا، شمعے دلا شٹوک پیدا بکنان تان پہ ہما باورا جُہد بکنیت کہ یک رندے پلگار تگینان^b دئیگ بوتگ و تان ابد
گون ماشما گون بیت۔⁴ چیا کہ لہتین آنچین مردم چیرکابی شمعے نیاما پُترتگ کہ وتی بیہداییئے سئوبا چہ پیسرا معیاریک کنگ
بوتگ آنت۔ آہدائے رہمتان تاب دینت و پہ وتی بینگین کار و واہگان کار بندنت و مئے یک و یکدانگین واجہ و ہداوند، ایسا
مسیہا نمئت۔

5 شما اے سجھین چیزان سرپد بوتگیت و زانیت، بلہ لوثان شمارا تہتال بدئیان کہ ہداوند ا یک برے وتی کٹوم چہ مسرا رَکینت،
بلہ آ کہ بیباور اتنت رندترا گار و بیگواہی کرتنت۔⁶ آییسا ہما پریشتگ ہم تان دادرسیئے مزین رچا تہارؤکیا گون ابدمانین زمیلان
بستگ آنت کہ وتی اہتیارے بُرز و بلندین کدرش نزانت و وتی جاگہش یلہ دات۔⁷ ہمے پیما، سُدوم و گُمورہ و کِر و گورے شہرانی
مردم، کہ ہمایانی ڈٹولا بینگی ایش کرت و نارہبندین واہگانی پدا کپنتت، ابدی آسا پَرینگ بوتنت تان پہ دگران درس و ابرت بنت۔
8 انچش، گون اے سجھین سرگوستانی زانگا، ہما مردم کہ وتی وابانی تہا زندگ آنت، وتی جسم و جانا پلپیت و گندہ کننت،
اہتیارا نمئت و آسمانی زورمندان سُبگ کننت۔⁹ تانتنا مزین پریشتگ میکایلا، آ وهدا کہ موسائے جونئے بارثوا گون شعیتانا یک و
دوی کرت، اے تہم و جُربت نیست ات کہ شعیتانا سُبگ و معیاریک بکنت۔ تہنا گوشتی: «ہداوند ترا سزا بدئیات۔»¹⁰ بلہ اے، ہما
چیزانی سُبکی و بیہرمتیا کننت کہ چہ آیان ہچَ نزاننت۔ اے مردم ناسرپد و بیزبانین جانورانی پیما، وتی سرشتے^c رندا کپنت و اے
پیما گار و بیگواہ بنت۔

11 بَرَن و افسوز پہ آیان! چیا کہ کاپئے^d راہا رثونت و وتی سوٹانی پدا بلیامئے گمراہیا کپنت و کورہئے^e سرکشیا بیران بنت۔
12 اے مردم، شمعے پُرمہرین باورمندانی دیوانان پہ شما بتامی و پُولنگے بنت، وهدے پہ بیپرواہی گون شما ہوریکا وراک ورننت۔
اے ہما شپانک آنت کہ تہنا وتی جندئے پزور کنگئے رندا آنت۔ ہما بیہئورین جمبر آنت کہ گواتش بارت۔ ہما ڈگالی^f درچک آنت
کہ بیبر و بیبریشگ آنت و دو بر مرتگ آنت۔¹³ اے زرئے ہما مستین چٹول و متوج آنت کہ وتی شرمناکین کارانی کپ و گجآن در
ریچنت۔ ہما گسَر و سرگردانین استار آنت کہ تہارتین تہارؤکی آسانی ابدی آسر و آکبت ائت۔

1:1^a اسلیگین یونانی نبشتانک گوشیت: «گلام»۔

3:1^b «پلگار تگین» ہما مردم آنت کہ گون ایسائے ہونا چہ وتی گناہان شودگ و پاک کنگ بوتگ و اے ڈٹولا پہ ہدایا در چنگ بوتگ آنت۔

10:1^c سرشت، بزبان باتن، فترت، جٹوہر۔

11:1^d کاپن ہما کابیل ائت کہ وتی براتی کشت۔

11:1^e کورہ موسائے زمانگے مردمے ات۔

12:1^f اسلیگین یونانی نبشتانک گوشیت: «ایرہتی»۔

¹⁴ ہنّوہ کہ آدمّے ہیتمی نسل و پدریچ آت، اِشانی بارثوا چش پیشگوئی کنت و گوشتیت: «ہداوند گون وتی لکانی لکین پلگارتگینان کئیت، ¹⁵ تان سجهینانی دادرسیا بکنت و اے بیهداین ناباوران پہ آیانی سجهین گندھکاریان و پہ ہما سجهین سلین ہبران کہ اے بیباورین گنھکاران آیئے ہلاپا گوشتگ آنت، معباریک بکنت.» ¹⁶ اے مردم، گلہ گزار، ایرازگر و وتی بدکاری و سلین واہگانی بُدتگین آنت، پہ وت پھر بندنت و پہ وتی نپ و سوتان گون چاپلوسی و چرپزبانی مردمان ستا کنت.

باورے سرا مہر اوشتگ

¹⁷ جی، او دُردانگان! شما مئے ہداوند ایسا مسیہے کاسدانی پیشگویان وتی یاتا بداریت ¹⁸ کہ شمارا گوشتیش: «گڈی زمانگا، انچین ریشکند کنوک ودی بنت و کانت کہ وتی بیهدایی و سل و بدین واہگانی رندگیر آنت.» ¹⁹ اے، دنیایی مردم آنت، چہ ہدائے روہا زبهر^g آنت و جتایی دتور دئینت.

²⁰ بلہ او دُردانگان! شما وتا چہ پاک و بے ائیبین باور و ایمانا مہر و مہکم بکنیت و گون پاکین روہے مدتا دوا بلوئیت. ²¹ وتا ہدائے مہرانی ساہگا بداریت و مئے ہداوندین ایسا مسیہے رھمتے انتزار و ودارا بییت کہ شمارا پہ نمیرانین زندا سر کنت. ²² گون آ لھتینا کہ دودل آنت مہربان بییت، ²³ لھتینا چہ آسا بکشیت و برکنیت و دگہ لھتینا رھمت پیش بداریت بلہ گون ترس و لرز و چہ آیانی جامگان نپرت بکنیت کہ آیانی جسما پلینت کرتگ آنت.

ستا و سنا

²⁴ ہماییا، کہ شمارا چہ ٹگل ورگ و کپگا مہر داشت کنت و بے ائیب و گون مزین شادمانیے شمارا وتی پرشوکتین درگاھا برت و سر کرت کنت، ²⁵ مئے یک و یکدانگین ہدا و رکینوکا، چہ مئے ہداوند ایسا مسیہے وسیلھا، چہ ازل، انون و تان ابد شان و شوکت و واک و کُدرت برسات! انچش بات، آمین!